

Sygn. akt V.2 Ka 427/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 listopada 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

Wydział V Karny Sekcja Odwoławcza

w składzie:

Przewodniczący: SSO Sławomir Klekocki

Protokolant: Justyna Napiórkowska

w obecności Joanny Suchan inspektora Urzędu Skarbowego w Raciborzu

po rozpoznaniu w dniu 7 listopada 2016 r.

sprawy:

S. K. /K./

s. J. i R.

ur. (...) w K.

oskarżonego o przestępstwo z art. 56 § 2 kks w zw. z art. 9 § 3 kks

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę

od wyroku Sądu Rejonowego w Raciborzu

z dnia 26 kwietnia 2016r. sygn. akt II K 35/15

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata B. K. kwotę

420 (czteryście dwadzieścia) złotych oraz 23% podatku VAT w kwocie 96,60 złotych

(dziewięćdziesiąt sześć złotych sześćdziesiąt groszy), łącznie kwotę 516,60 złotych (pięćset szesnaście złotych sześćdziesiąt groszy) tytułem zwrotu kosztów obrony z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

III. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa wydatki za postępowanie odwoławcze w kwocie 536,60zł (pięćset trzydzieści sześć złotych sześćdziesiąt groszy) oraz obciąża go opłatą za II instancję w kwocie 240zł (dwieście czterdzieści złotych).

SSO Sławomir Klekocki

Sygn. akt V.2 Ka 427/16

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 26 kwietnia 2016 r. Sąd Rejonowy w Raciborzu uznał S. K. za winnego tego, że w dniu 20.01.2012r., w R., będąc prezesem zarządu (...) Sp. z o.o. z siedzibą w R., NIP (...), prowadząc sprawy spółki i reprezentując ją na zewnątrz, składając korektę zeznania CIT-8 o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) przez podatnika podatku dochodowego od osób prawnych za rok podatkowy 2010, poprzez rozliczenie faktur nr: (...) z 24.11.2010 r. wartość netto 46 500 zł, (...) z 30.11.2010 r. wartość netto 235 400 zł i (...) z 30.12.2010 r. wartość netto 50 130 zł, nierzetelnie wystawionych przez G. K. (...) ul. (...), (...)-(...) K., mających rzekomo dokumentować zakup usług remontowo-budowlanych, podał nieprawdę zawyżając koszty uzyskania przychodów, co stanowi naruszenie art. 15 ust 1 ustawy z dnia 15.02.1992r. o podatku dochodowym od osób prawnych (t.j. Dz. U. z 2014 r. poz. 851 ze zm.), czym uszczuplił podatek dochodowy od osób prawnych za 2010 r. na kwotę 63 086 zł, tj. popełnienia przestępstwa z art. 56 § 2 kks w zw. z art. 9 § 3 kks i za to na podstawie art. 56 § 3 kks w zw. z art. 23 § 1 i 3 kks wymierzył mu karę grzywny w ilości 30 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 80 zł.

Na podstawie § 14 ust. 2 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu zasądził od Skarbu Państwa na rzecz Prywatnej Kancelarii Adwokackiej adw. B. K. kwotę 619,92 zł w tym VAT tytułem zwrotu kosztów obrony z urzędu.

Na podstawie art. 627 kpk w zw. z art. 113 § 1 kks zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w postaci wydatków w wysokości 70,00zł i obciążył go opłatą w kwocie 240,00zł.

Apelację od tego wyroku wniósł obrońca oskarżonego S. K., który zaskarżył wyrok w całości zarzucając :

1.obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, a mianowicie art. 4 kpk, art. 5 § 2 kpk, art. 7 kpk i art. 410 kpk poprzez:

- nieuwzględnienie okoliczności przemawiających na korzyść oskarżonego S. K. ,

-rozstrzygnięcie wszystkich występujących w sprawie wątpliwości na niekorzyść oskarżonego S. K.,

-dowolną ocenę zebranego w sprawie materiału dowodowego polegającą na przyjęciu, że wyjaśnienia oskarżonego S. K. i zeznania świadków G. K. i M. G. nie zasługują na przyznanie im w całości waloru wiarygodności, a przyznaniu takiego waloru zeznaniom świadków : M. B. i J. N.,

2.błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia i mający wpływ na jego treść, a polegający na uznaniu, że oskarżony dopuścił się popełnienia zarzucanego mu przestępstwa z art. 56 § 2 kks w zw. z art. 9 § 3 kks, pomimo braku wystarczających dowodów winy oskarżonego.

W oparciu o w/w zarzuty obrońca oskarżonego wnosił o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu przestępstwa i zasądzenie od Skarbu Państwa na rzecz adwokata kosztów nieopłaconej obrony z urzędu za postępowanie przed sądem II instancji, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji.

Sąd Okręgowy zważył co następuje :

Apelacja obrońcy oskarżonego S. K. nie zasługuje na uwzględnienie. Obrońca oskarżonego w swojej apelacji przede wszystkim podnosi zarzuty błędów w ustaleniach faktycznych oraz przekroczenie zasady swobodnej oceny dowodów, przyjmując, iż oskarżony dopuścił się zarzucanego mu czynu. Powyższe zarzuty byłyby zasadne jedynie wówczas, gdyby sąd I instancji oparł swój wyrok na faktach, które nie znajdują potwierdzenia w wynikach postępowania dowodowego, albo też z faktów tych wyciągnął wnioski niezgodne ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego. Takich uchybień sąd rejonowy w przedmiotowej sprawie się nie dopuścił, albowiem wskazał dowody, na których oparł swoje ustalenia jednocześnie wskazując przesłanki, którymi się kierował odmawiając wiary dowodom przeciwnym przy czym dokonanych ustaleń dokonał zgodnie z zasadami swobodnej oceny dowodów. Obrońca oskarżonego w

swojej apelacji podnosi, że prace budowlane za które wystawiono przedmiotowe faktury zostały w rzeczywistości wykonane i nie jest winą oskarżonego, że zakwestionowano te faktury przez pracowników Urzędu Skarbowego w R.. Jednak sąd rejonowy wskazał w swoim uzasadnieniu, że przedmiotowe roboty budowlane zostały wprawdzie wykonane ale nie przez firmę (...), bądź U., które nie miały możliwości wykonania tych robót z uwagi na brak pracowników i niezbędnego w tym przypadku sprzętu. Oskarżony jako prezes (...) Sp. z o.o. złożył deklarację o wysokości osiągniętego dochodu podając nieprawdę. Rozliczając faktury VAT, których wysokość miała znaczenie dla ustalenia istnienia oraz wysokości zobowiązania podatkowego na prace budowlane wystawione przez firmę (...), które nie były wykonane przez w/w firmę spowodował zawyżenie kosztów uzyskania przychodu. Oskarżony jak słusznie ustalił sąd I instancji miał świadomość, że faktury podwykonawców są niezgodne z rzeczywistością czym wyczerpał znamiona czynu z art. 56 § 2 kks w zw. z art. 9 § 3 kks. Tym samym zarzuty podniesione w apelacji mają w ocenie sądu okręgowego charakter czysto polemiczny i sprowadzają się do negowania właściwych ocen i ustaleń sądu, przeciwstawiając im własne oceny i wnioski, które w żadnym razie nie mogą podważyć trafności rozstrzygnięcia sądu rejonowego. Sąd rejonowy dokonał oceny dowodów zgromadzonych zarówno w toku postępowania przygotowawczego jak i sądowego w sposób bezstronny, nie przekraczając granic swobodnej oceny dowodów, a przy tym uwzględnił zasady doświadczenia życiowego, a swój pogląd na ostateczne wyniki przewodu sądowego przekonująco uzasadnił w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku. Rozstrzygnięcia Sądu I instancji znajdują oparcie w prawidłowo dokonanej ocenie całokształtu materiału dowodowego, zgromadzonego i ujawnionego w toku całego postępowania (art. 410 kpk). Wnikliwe i obszernie pisemne motywy zaskarżonego wyroku uzasadniają twierdzenie, że ocena materiału dowodowego, dokonana przez sąd I instancji w pełni uwzględnia reguły wyrażone w art. 4 kpk, art. 5 kpk oraz art. 7 kpk.. Podnieść również należy, że formułowanie w apelacji zarzutu obrazy art. 7 kpk i art. 5 § 2 kpk prowadzi do wewnętrznej sprzeczności, albowiem obraza zasady in dubio pro reo możliwa jest jedynie przy procedowaniu z poszanowaniem zasady swobodnej oceny dowodów. Zarzut obrazy art. 5 § 2 kpk dotyczy wtórnej do ustaleń faktycznych płaszczyzny procedowania sądu, a zatem nie może być podnoszony jednocześnie z zarzutem obrazy art. 7 kpk. Przepis art. 7 kpk stanowi, iż organy postępowania kształtują swe przekonanie na podstawie wszystkich przeprowadzonych dowodów, ocenianych swobodnie z uwzględnieniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego. Sąd I instancji nie dopuścił się jak sugeruje w swojej apelacji obrońca oskarżonej obrazy przepisów postępowania art. 7 kpk, ponieważ dokonana przez sąd rejonowy ocena zgromadzonych w sprawie dowodów była bezstronna, rzetelna i kompleksowa. Wymierzona oskarżonemu kara grzywny w ilości 30 stawek dziennych po 80 zł. każda nie jest karą rażąco niewspółmiernie surową jest ona adekwatna do stopnia winy i społecznej szkodliwości. Dolegliwość tej kary nie przekracza stopnia winy oskarżonej i prawidłowo realizuje cele zapobiegawcze w zakresie prewencji indywidualnej jak i ogólnej, dlatego i w tym zakresie brak jest podstaw do zmiany zaskarżonego wyroku. Z tych też względów nie uznając zasadności zarzutów apelacji obrońcy oskarżonego, nie dzielając przytoczone na jej poparcie argumentów Sąd Okręgowy zaskarżony wyrok utrzymał w mocy, zasądając jednocześnie od Skarbu Państwa na rzecz adwokata B. K. zwrot kosztów zastępstwa adwokackiego w postępowaniu odwoławczym w stosownej wysokości. O kosztach postępowania orzeczono na postawie art. 636 § 1 kpk.

SSO Sławomir Klekocki